Svenska Canada Tidningen

Printed and published every Wednesday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 215 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Telephone: Garry 3174.

P. M. DAHL, Manager — NILS P. SON-BROWN, Redaktör.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år, i förskott	$1.50
Halft år, i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	1.75
Helt år till Sverige	2.50
Halft år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombeder att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN

Efterfrågningar, 3 gånger	$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors	$1.50

Förlofningsannonser, önskas, etc., 50c per gång å utrymme icke öfverstigande 1 cm. enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 14 Augusti 1919.

THE GREAT EVENTS of the day occupy my thoughts much at present. The old, illusory France has collapsed; and as soon as the new, real Prussia does the same, we shall be with one bound in a new age. How ideas will then come tumbling about our ears! And it is high time they did. Up til now we have been living on nothing but crumbs from the revolutionary table of last century, a food out of which all nutriment has long been chewed. The old terms require a new meaning infused into them. Liberty, equality and fraternity are no longer the things they were in the days of the latelamented guillotine. That is what the politicians will not understand; and therefore I hate them. They want only their own special revolutions — revolutions in externals, in politics etc. But all this is mere triffling. What is all-important is the revolution of the spirit of man. — **Henrik Ibsen** in 1870.

OLE HJELTS populära bok "Farmaren och Socialismen" har blivit förbjuden i Canada. Hundra exemplar av boken på norska, som voro på väg från förlaget i Chicago till författarens hem i Instow, Sask., ha blivit konfiskerade. Var och en, som innehar boken ifråga — och det är många skandinaver i Canada — riskerar $1,000 böter och två års straffarbete.

Detta är myndigheternas senaste åtgärd, som närmast intresserar skandinaverna här i ladnet. Oss synes, att denna åtgärd kommer något försenad för att egentligen bli effektiv. Boken har redan fått en avsevärd spridning i iandet, och den har dessutom blivit avtryckt både i den norska tidningen Norröna och i Svenska Canada-Tidningen, varigenom tusen och åter tusen skandinaver blivit i tillfälle att taga del av dess innehåll. Det är även ganska märkligt, att myndigheterna icke på något sätt varnat varken Norröna eller S. C. T. för att publicera boken.

Vad själva boken beträffar, så behöva vi icke mycket orda om den. Det stora flertalet av våra läsare ha redan läst den och bildat sig ett omdöme om den. Vår uppfattning av boken är, att den är en populärvetenskaplig utredning av hur socialismen kommer att inverka på jordbruket och jordbrukaren. Den har en viss agitatorisk färg, men är hållen i synnerligen sansad och saklig ton och innehåller, enligt vår uppfattning, intet, som på något vis kan anses vara "objectionable". Men vår uppfattning och myndigheternas divergerar tydligen ganska betydligt!

Utan att kritisera de myndigheter, som gjort detta beslag, våga vi säga, att förbjudandet av litteratur strider absolut mot allt, vad frisinnad och demokratisk uppfattning heter. Något sådant kan icke förekomma i ett verkligt demokratiskt land. Det snuddar även vid det löjliga, då ett lands regering — ett folks tjänare — vill bestämma, vad fullvuxna människor skola läsa. Det har samma smak, som den ökända Lagerska formeln "ingen omoralisk och kristendomsfientlig litteratur" i fullväxta svenskars bibliotek. Det är sprunget ur samma källa: autokratiens, mörkrets, folk- och upplysningsfientlighetens.

DEN STORA liberala kongressen i Ottawa förra veckan betecknas av de flesta partiliberaler som en storartad success. Från trång partipolitisk synvinkel var den troligen en success. Från en bredare synpunkt knappast, men annat var icke heller att vänta. Det enda glädjande var, att de mera radikalare elementen i vissa avseenden gjorde sig gällande. Dock saknade man den verkliga radikalismen. Man högg väl då och då ganska hårt på unionregeringen, men längre gick det knappast. Tiden har ridit fort under de senare åren. Därför äro även de radikala partiliberalerna på efterkälken.

Det, som kanske mest betecknade besluten i kongressens huvudfrågor, var en osäkerhet och en politisk oppurtunism, som låg i öppen dag. Detta gäller särskilt tullfrågan. Om man anställer en noggrann jämförelse mellan den av den liberala kongressen antagna resolutionen i tullfrågan och de principer, som nedlagts i farmarenas plattform, skall man inse sanningen av detta påstående. I den liberala resolutionen finner man ingen principförklaring. Den är ett rent politiskt oppurtunistdokument, och den karakteriserades på pricken av British Columbias premiärminister, John Oliver, som kallade den en "get-by-proposition".

Farmarenas resolution binder farmarena definitivt och utan återvändo vid den låga tariffrörelsen med frihandel som framtidsperspektiv. Den understryker Storbritanniens frihandelspolitik och den fördömer utan att tveka Canadas fyrtio år gamla protektionistssystem som osunt, politiskt ruttet och nationellt förstörande. Efter denna definitiva förklaring framhålla farmarena, vilka modifikationer i tariffen, som genast äro praktiska. De kräva en utsträckning i den brittiska preferencen till femtio procent och en omedelbar och substantiell, helt omfattande reduktion i tulltarifferna. Detta är tariffreformer, som äro till fördel för hela landet. Farmarena specificera sedan de speciella förändringar, som de som farmare speciellt önska. Och det är endast i denna del av resolutionen, som man kan tala om ett rent klassprogram.

Den liberala resolutionen framlägger icke någon permanent tariffprincip för framtiden, då de förhållanden, som vi nu leva under blivit förändrade. Där finnes ingen utmaning till det nationella protektionistsystemet. I den liberala resolutionen förekommer ingen förklaring i favör av frihandel eller av "friare handel", vilket var den term, som liberalerna använde 1893, eller ens av "tariff endast för reveny". Resolutionen säger endast, att under nuvarande förhållanden äro vissa tarifförändringar önskvärda, varefter dessa uppräknas. Premiärminister Oliver kritiserade liberalernas lista, emedan den visade både sektionella och klassåtskillnader, vilket den otvivelaktigt gör. Då han kallade den en "get-by" proposition, identifierade han den alldeles riktigt som en politisk manöver, avsedd att balansera mellan de olika intressena. Denna resoution uppbäres ingalunda av stora principer, utan är helt enkelt politiska strategers jonglerande med nationella frågor.

DET ÄR GANSKA intressant att jämföra de båda listorna på speciella rekommendationer. Liberalerna ha följt farmaren, då det gäller borttagandet av tariffen på vete, vetemjöl, jordbruksredskap, farmmaskiner, gödningsämnen, cement, lysolja och smörjolja. Och de ha lagt till listan gruv-, kvarn- och sågverksmaskiner, nät, nätgarn och fiskeriekipering. De understödja icke farmarenas krav på borttagandet av tullen på kol, varom intet nämnes. Vagnar äro på farmarenas lista, men förekomma icke i den liberala resolutionen. Farmarena kräva fritt timmer; liberalerna begränsa sitt krav till timmer, som icke eller endast delvis behandlats. Farmarena önska alla födoämnen på sin lista; liberalerna önska tullen borttagen på "de huvudsakliga födoämnena". Farmarena kräva "en omedelbar och substantiell, allt omfattande reduktion i tariffen"; liberalerna vilja halvera tullen på kläder och skor. Liberalerna gå med på att utsträcka preferencen till femtio procent, men säga intet om att komma till frihandel med Storbritannien. Man förstår allt för väl, att politiska skäl spelat in vid tilläggen och avdragen från farmarenas tullista i den liberala resolutionen. Landets farmare och massor i allmänhet kunna icke nöja sig med dylika resolutioner. De måste kräva minst de förändringar till det bättre, som förefinnas i farmarenas plattform. Liberalerna äro medbrottslingar med de konservativa, då det gäller bibehållandet av Canadas fyrtio år gamla, orättfärdiga tariffsystem. De synas icke vara hågade att göra stora ansträngningar för att komma från kompanjonskapet.

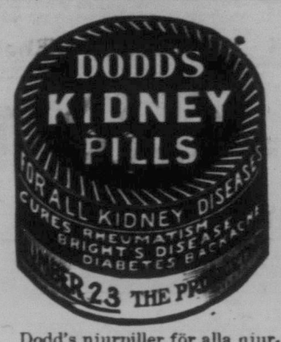

Dodd's njurpiller för alla njursjukdomar. Botar reumatism, sockersjuka, diabetes och ryggverk. De säljas för 50c. pr ask, eller sex askar för $2.50, hos alla handlare eller vilja vi sända dem vid mottagandet av betalningen. Dodd's Medicine Co., Ltd., Toronto, Ont.

ÅTTA HUNDRA infödda dödade, sexton hundra sårade, trettioen dömda till döden, tjugusju till livstids fängelse och två tusen till annat kortare fängesestraff — det är den tull britterna tagit i Egypten, emedan egypterna varit fräcka nog att önska självbestämmelse och rätt till självstyrelse. De tro i likhet med Abraham Lincoln, att ingen man är god nog att styra en annan man utan dennes tillstånd. Men britterna tro icke på denna Lincolnska sats. Britterna blödde naturligen också. Sextio soldater och civila dödades och ett hundrafyrtionio sårades. I några fall anföllo de infödda med brutal grymhet, och britterna svarade med att bombardera deras byar — var det icke endast för en kort tid sedan vi klandrade "hunnerna" för dylika åtgärder? Den egyptiska situationen är helt enkelt bedrövlig och bär från till nya svårigheter i framtiden. Britterna ha i flere avseenden förbättrat Egyptens ekonomiska ställning och givit det en tämligen god administration. Men de förmå lika litet vinna egypternas aktning som tillgivenhet från irländarna.

Den ende amerikanske korrespondenten i Egypten synes ha varit dr William T. Ellis av New York Herald, och man gjorde ansträngningar att undertrycka honom. Av hans brev kan man emellertid förstå, att rörelsen för ett friare Egypten skakar landet i dess grundvalar. Och detta land sände delegater, som den store demokraten Wilson icke blott vägrade att mottaga, utan som han sålde genom att officiellt erkänna det brittiska protektoratet, just då delegationen nådde Paris.

OM ETT HÖGSINT tänkesätt vittnar en insändare i New York Nation från mrs Marion Carson i Calgary, Alta., vari hon protesterar mot fredstraktaten. Denna dam slutar sin insändare med följande ord:

"Det är nedslående, att kyrkan i alla de krigförande länderna helt enkelt fångat den nationella anden, de nationella fördomarna och accepterat de nationella förvrängningarna. Det synes mig som det mestadels är utanför kyrkan, som man anlagt någon förstående human synpunkt, som man försökt att slå en brygga över det svalg, som skiljer mänskligheten åt. Kyrkan ropar på hämnd, och det är icke "Potsdamgänget", som vi taga hämnd på, utan på det tyska folket. Ingen kan anklaga mig för att vara protysk. Varje droppe blod i mina ådror är brittisk. Och jag är en av dessa, som kriget givit dagar av ångslan och nätter av ångest. Jag är icke protysk men jag hoppas, att jag är för humanitet. Och då den ödesdigra underrättelsen kom, att min egen kära sons rena, unga liv hade lagts till alla nationers offrade ungdom, tackar jag Gud, att jag även i den stunden kunde ha mött de tyska mödrar, till vilka liknande underrättelse fört hjärtesorg och tryckt deras händer i smärta och sympati".

Det är uppfriskande att även härute se något av Ellen Keys upphöjda ande i en kvinnas själ.

PÅ ANNAT STÄLLE i dagens nummer omtalas ett förhör med den beryktade amerikanske löjtnanten "Hårdkokta" Smith, som misshandlat amerikanska soldater i Frankrike. Detta påminner oss om "Hell-Roaring" Jake Smith, som var amerikansk general i spanska kriget — icke en tysk general opererande i Belgien. Han utgav en order till sina män att icke spara "vare sig män, kvinnor eller barn", och blev genast hemkallad av president McKinley, men icke förrän en del kvinnor och barn blivit dödade. Den "hårdkokte" Smith hade hand om en del militära amerikanska fångar vid den notoriska "Farm No. 2", och enligt vittnen under hans krigsrätt behandlade han dem med sällsynt brutalitet, slog dem utan förskoning, stal deras ringa personliga tillhörigheter och använde det råaste språk mot dem. De två officerare, som undersökte saken, uppgåvo, att förhållandena vid Farm No. 2 icke blott voro värre än vid de tyska fånglägren, utan kunde jämföras med de sämsta i Sibirien. Denna undersökning renderade den "hårdkokte" en dom på tre års fängelse, som emellertid genast halverades på general Pershings rekommendation. Man kan icke undgå att anställa en jämförelse mellan "den hårdkoktes" fall och de samvetsömmes, t. ex. Eugene Debs. Det synes som om att vara en brutal och hjärtlös usling och torterar hjälplösa fångar i myndigheternas ögon är en mycket mindre förseelse än att hava ett kristet samvete och lyda dess bud.

TIDNINGSTELEGRAM, emanerande från Calgary, ha varit synliga över hela Canada, vilka telegram uppgivit att United Farmers of Alberta politiska kongress, som hölls i Calgary den 24 och 25 juli, förklarade bojkott mot varor, tillverkade i Canada. Grain Growers Guide påpekar, att sanningen är, att icke blott icke förklarades en dylik bojkott, utan ingen förklaring gjordes på något sätt eller i någon form.

Faktum är, att en resolution framlades inför kongressen, att alldenstund Canada är i stort behov av reveny, skulle det vara önskvärt att köpa importerade varor, för att inkomsten från tulltariffen skulle ökas. Denna resolution diskuterades av flere delegater under kongressen, men rekommenderades i den form, som den framlades, och sändes därför tillbaka till resolutionskomitén och kom aldrig mer inför kongressen. Därför togs ingen åtgärd och gjordes ingen förklaring angående frågan om köp av varor, som tillverkades i utlandet.

Samtidigt diskuterades frågan livligt över hela västern, och en del farmare ha förklarat, att om de måste betala en tullavgift, föredraga de att betala den till statskassan framför till privata intressen. Otvivelaktigt skall fortsättningen av tariffstriden och en obstinat hållning från protektionisternas sida komma farmarena allt mer att tänka i den riktningen. Om den skulle utveckla sig till en förenad och påtaglig aktion, skulle detta bli en sak, vars allvar det skulle vara väl för protektionisterna att begrunda.

OM RÄTTEGÅNGEN mot Mr. A. C. Townley, Non-Partisan Leagues president, i Jackson county för konspiration till illojalitet har sekr. för National Popular Government League, Judson King, skrivit en mäkta intressant artikel i New York Nation av den 2 augusti. Mr. King övervar rättegången och kan sålunda tala av personlig erfarenhet.

Förf. påpekar, att rättegången från början till slut var präglad av den hänsynslösaste partiskhet, oärlighet och rent av fräckhet från myndigheternas och åklagarens sida. Juryn hade plockats ut bland 144 valmän på platsen och man hade sett till, att de alla voro fientligt stämda mot Non-Partisan League. Det var tydligt, att jurymännen voro av sådan intellektuell kaliber, att de möjligen kunde ha avgjort en rättegång om svinstöld, men att frågorna i denna rättegång lågo helt utanför deras trånga synkrets. Man kan göra sig en föreställning om deras intellektuella nivå, då två av dem fällde tårar och ingen syntes le, när åklagaradvokaten Nicholas höll sitt löjliga, "patriotiska" sluttal, vari han med falsk patos deklamerade hela "I remember, I remember the home where I was born".

Rättegången var en enda kedja av orättfärdighet från domar- och åklagarmaktens sida och var synnerligen tröttsam i sommarhettan. Efter Mr. Nicholas fyra timmar långa och allt annat än kvicka harang kom rättegångens mest dramatiska ögonblick, vilket mr. King beskriver på följande sätt:

"Townley reste sig upp och meddelade, att han avskedat sina advokater, och att han själv ämnade tala till juryn. Kvällen var varm och han hade tagit av sig rocken. Tystnad föll över den överfyllda domsalen. Detta hade man icke väntat. Nicholas och Markham (åklagaradvokaterna) sprungo båda upp och motsatte sig detta. Domstolen dröjde med sitt beslut. En kamp utkämpades mellan farmaren (Townley) och domaren. Den var typisk för den världsvida kampen mellan den gamla ordningen och den nya — impressiv och betecknande. Stående där i skymningen, i skjortarmarna, talade farmaren. Han påminde domstolen, att Debs, Nearing, Eastman och t. o. m. I. W. W. i Chicago icke förvägrades denna rätt. Domaren tillgrep tekniska finter och påminde honom, att han hade advokater. Men farmaren stod på sig. 'Detta omfattar mitt livs arbete', sade han. 'Jag har spillt år på detta; mina advokater endast några veckor. Jag tror, att jag kan framställa min sak bättre än de för dessa enkla män. 200,000 farmare i min organisation äro även intresserade här. Lag bör icke vara något annat än tillämpandet av sunt förnuft på livets affärer. Naturligtvis skall man tillåta mig att tala'."

Men domaren nekade mr Townley att tala. Och denne vägrade att låta saken gå vidare, och den gick till juryn utan försvarstal för den anklagade. Inom två timmar förklarade juryn "skyldig", just i tid för söndagstidningarna. Och följden har blivit, att 1,500 farmare i veckan förena sig med Non-Partisan League och med glädje betala årsavgiften, $16.

Även för Canadas farmare, som nu börjat självständig politisk aktion, bör denna rättegång, som var inspirerad av de två stora politiska partierna i Förenta Staterna, verka som en inspiration. Även de skola bli förföljda av de två stora partierna i Canada, det liberala och det konservativa, men de skola svara med samma mynt som farmarena i Onkel Sams rike.

HUGGET OCH STICKET

I CANADA söker man döda socialismen genom att förbjuda exempelvis så pass oskyldiga böcker som Ole Hjelts "Farmaren och Socialismen". I Sverige och även i det förraktade Tyskland sätter man socialister i regeringarna!

•

Under de förhållanden, som f. n. råda i Canada, kan man naturligen icke vänta att frihetsälskande svenskar skola utvandra till Canada. Och att frihetsälskande svenskar i massor lämna Canada, förvånar naturligen icke heller.

•

Den svenske lutherske pastorn i Teulon, Man., skriver till oss följande ganska märkliga rader:

"Teulon, Man. den 1 Aug. 1919.
Herr redaktör!

Med verkligt intresse läser jag Er tidning och icke minst intresserar mig avdelningen "Ordet Fritt". Fastän jag är präst, svensk luthersk pastor, är jag ändå ej blind för de sociala rörelserna och den strävan, som de ådagalägga för att vinna bättre och humanare villkor för den arbetande klassen i samhällena. Jag sympatiserar med dem i deras strävan för humanitet och bättre villkor, fastän jag ibland ej kan dela deras uppfattning om vägen att uppnå detta mål. För mig framstår alltid Kristus, profeten av Nazaret, såsom den största och ädlaste såsom jag vill kalla honom "kristen socialist". Och vi präster och kristna borde likna honom i att vara "kristna socialister". Om Ni tillåter, vill jag möjligen någon gång framdeles vidare utveckla min tanke och mina teorier härutinnan. Detta må vara nog. Ursäkta, att jag tagit Er tid i anspråk med dessa raders genomläsande. Vänligen

Pontus Peterson".

•

Vi bedja att få försäkra pastor Peterson, att det gladde oss ofantligt att få läsa detta brev, vilket vi skola gömma som en dyrbar skatt, såsom ett bevis på att det finnes sann radikalism även bland de svenska prästerna i Canada. Det är icke gott om dylik radikalism. Pastor Peterson är den förste svenske präst i Canada, som vi kommit i beröring med, som uttryckt verkligt kristliga åsikter. Det är möjligt, att det finnes andra präster, som hysa kristliga åsikter, men de ha åtminstone hittills icke vågat sig på att uttala dem. Pastor Peterson kan vara övertygad om att han skall vinna alla tänkande svenskars odelade aktning, och vi uppmana honom att med lugn mottaga de mothugg, han säkerligen kommer att få från mörkmännen inom kyrkvärlden.

•

Vi känna oss dock manade att giva pastor Peterson en vänlig varning — helst som han är nykomling till Canada och icke torde känna all den uselhet och perfiditet, som förefinnes i vissa svenska kretsar här i landet. Det är farligt för en svensk präst i Canada att uttala dylika åsikter. Han kan riskera sitt levebröd. Troligt är dock, att det lutherska samfundet är nog vidhjärtat att tolerera sann kristendom. I andra samfund går det emellertid icke. Om pastor Peterson exempelvis tillhörde det under prof. C. H. Lagers reaktionära spira stående baptistsamfundet eller det imperialistiska Hallonquistska missionssamfundet, skulle han nog snart få veta, vad hans frid tillhörer. Men som sagt, det stora flertalet lutheraner äro nog av annat stoff, äro mera verkligt kristna, ehuru de icke prata så mycket därom.

•

Innan vintern kommer, blir det "en fruktansvärd spasm av raseri och förtvivlan bland Europas folk, i vilken kanske civilisationens slutliga rester totalt komma att förstöras", profeterade den brittiske arbetarledaren vid den internationella socialistkongressen i Lusern förra veckan. Och han blir nog sannspådd.

•

Och president Wilson sade en gång: "Russia will be the acid test of our democracy". Ja, det blev provet på hans demokrati.

•

Samme president skrev till centralmakterna den 4 december 1917: "Vi känna det som en plikt mot oss själva att säga, att vi icke önska på något sätt försvaga eller omarrangera Österrike-Ungern. Vi ha intet med att göra, vad det gör med sitt eget liv, vare sig industriellt eller politiskt. Vi ämna icke på något sätt diktera till dem." Läs noga detta och följ med händelserna i Ungern!

•

The Drifter skriver i New York Nation, som icke är socialistisk:

"Vi finna det ganska besvärligt att uthärda sommarvärmen, men varje gång vi äro hågade att klaga, påminna vi oss Kate Richards O'Hara och vad hon utstår i Missouris statsfängelse, och vi tiga. Mrs. O'Hara är en av krigets politiska offer — hon har blivit dömd till ett mångårigt fängelsestraff för att ha hindrat rekryteringen under spionerilagen, d. v. s. för att ha hållit socialisttal av en typ, som kan influera på landets öde litet, om ens något. Hennes rättegång var märkt av politisk antagonism och affekterades betydligt av den allmänna krigspassionen. Och därför lider denna ädla och modiga kvinna under de lidanden, en fängelsevistelse under en Missourisommars förfärliga hetta måste bjuda på. 'Jag önskar, att ni, mina barn och min make, skola känna det så att ni endast lånat mig för en tid till dem, som behöva mig mycket bättre än ni', skriver denna 'brottsling' vid påskticden, och hon betraktar fortfarande sitt fängelsestraff såsom ett nytt tillfälle att tjäna. Då vi reflektera över att Förenta Staterna kommit så långt, att det kastar i fängelse män och kvinnor för politiska orsaker, i likhet med Wilhelm och tsaren och den gamle skälmen Frans Josef, känna vi oss verkligen mycket nedslagna. Men vi muntra upp oss med den tanken, att snart måste amnestiens dag komma för Debs, mrs O'Hara och de övriga."

•

Give en mild försyn att "The Drifter" har rätt!

•

Signaturen "Spirea" har i Toronto Statesman skrivit en glänsande satir under rubriken: "En vecka i ett fritt land". Han berättar, hur han under veckans lopp deltagit i arbetarmoten, vid vilka de arresterade strejkledarne talat o. s. v. När han kommer till söndagen, heter det:

"Inviterad till té för att möta Winnipegbrottslingarna (arbetarledarna) i ett hus, där myndigheterna förra veckan anställde razzia. Kunde icke gå. Min hustru är rädd, att jag kan bli arresterad. Hon är slagen av skräck och bränner varenda papper och bok, jag för med mig hem. Jag får icke skriva, jag får icke tala, jag får icke gå på besök, jag bör icke läsa, jag bör icke tänka. — — Jag bor i Canada och sitter nu i min trädgård i en vacker förstad till en av Canadas största städer. En fri, självstyrande, demokratisk koloni! Det finnes olika slag av slaveri."

•

Hur ordet idiot uppkommit? I detta för vissa personer intressanta ämne lämnar en tidning följande upplysningar:

"Med ordet idiot betecknade forntidens greker en person, som ej hade anställning i statens tjänst. Det betyder ordagrant rätt och slätt "privatperson", enskild man (jfr orden idiom, enskilt språk, och idiotismer, egenarter i ett språk). Som emellertid varje grekisk medborgare med någon begåvning strävade efter statstjänst såsom det värdigaste sättet att tjäna fosterlandet, blev det att leva som enskild person ungefär liktydigt med brist på begåvning, undermålighet, och härur har ordets nyare betydelse steg för steg utvecklat sig. Numera kan det rent av betyda 'svagsint' (t. ex. i idiothem o. d.). I sin mildaste användning nyttjas ordet ännu någon gång i betydelsen okunnig människa, ignorant."

N. F. B.

The Royal Bank of Canada

Auktoriserat kapital	$25,000,000	Inbetalt kapital	$16,100,000
Reservfond	$76,400,000	Totala tillgångar över	$400,000,000

President — Sir Herbert S. Holt
Vice President and Managing Director — E. L. Pease
General Manager — C. E. Neill

Alla slags bankaffärer utföras. Räkningar öppnas för enskilda personer eller korporationer. Penningar försändas till främmande land enligt lägsta möjliga avgifter. Speciellt uppmärksammas sparbanksavdelningen, där man kan öppna räkningar med $1.00. Ränta beräknas två gånger om året.

WINNIPEG (West End) BRANCHES

Cor. William and Sherbrook — T. E. THORSTEINSON, Manager
Cor. Sargent and Beverley — F. THORDARSON, Manager
Cor. Portage and Sherbrook — R. L. PATERSON, Manager
Cor. Main and Logan — M. A. O'HARA, Manager

Huru barnen lära tala

Av professor FRANS von SCHEELE

Med att skrika hälsar barnet vid födelsen sin ankomst till världen. Detta skrik är dess första tydliga livstecken över betydelsen därav ha många djupsinniga spekulationer framställts. Man har till och med trott sig i barnens första skrik kunna urskilja ljuden a och e och tytt dessa såsom syftande på Adam och Eva. Barnets skrik skulle då vara en våldsam klagan över att dessa brakt synden till världen. Mången föreställer sig, att den nyföddes skrik är ett uttryck för att han erfar smärta. Ej ens denna realistiska förklaring torde emellertid träffa det rätta. Sannolikt är barnets nervsystem vid födelsen ännu så outvecklat, att det icke kan i nämnvärd grad känna någon smärta. Skriket är helt enkelt en reflexrörelse, som utlöses genom att barnet kommer från värmen i moderlivet ut i den jämförelsevis kalla luften — frambrakt sålunda genom rörelse av samma art som t. ex. hostning och nysning. Med dessa sistnämnda har det första barnskriket för övrigt likhet med avseende på sin ändamålsenlighet för det kroppsliga livets skyddande. Man hostar och nyser för att ur luftstrupen eller näsan avlägsna något, som där hindrar den normala livsverksamheten. På samma sätt måste det nyfödda barnet skrika för att rensa luftstrupen och sättas i stånd genom andningen uppehålla sitt nu från modern särskilda kroppsliga liv. Om den lille icke skriker, så måste man därför ofördröjligen komma honom till hjälp och på annat sätt få andningen i gång.

Länge är skrikandet barnets enda sätt att använda sitt röstorgan, och snart skriker det, så snart det erfar obehag, t. ex. är hungrigt, fryser eller har "vätt på sig". Om skrikandet ej är alltför högljutt eller långvarigt, lider barnet därav ingen skada; tvärtom får det därigenom en nyttig övning för lungorna och röstorganet. Men naturligen bör man om möjligt avlägsna orsaken till det obehag, för vilket skriket är uttryck; ty det, som vållar obehag, är enligt regeln mer eller mindre skadligt.

När barnet vant sig att få moderns hjälp, så snart det skriker, börjar det snart använda skrikandet såsom ett

(Forts. å sid. 7)

Gynna Svenska Canada-Tidningens annonsörer

MAIL ORDERS EXPEDIERAS SNABBT
Vi föra ett komplett lager av borstar och glas

Huvudkvarter för Färg

Winnipegs enda exklusiva

MÅLERIAFFÄR

419 Portage Avenue. Tel. Main 4909, Winnipeg

Om det finnes något i måleriväg, så ha vi det.
Målning sparar reparationsutgifter.

SPECIELLA GOTTKÖP

Så länge de vara—Först kommen, först expedierad

GOLVFÄRG

1 gal. golvfärg, Pearl Grey, reg. $5.00 för endast .. $4.00
¼ gal. golvfärg, Pearl Grey, reg. $1.50 för endast .. $1.25
¼ gal. golvfärg, Slate, reg. $1.50 för endast $1.25

INSIDE VARNISH

½ gal. high grade, reg. $1.75 för endast $1.25
¼ gal. gal. high grade, reg. $0.95 för endast $0.80

FLOOR VARNISH

1 gal. reg. $5.25 för endast per gal. $4.00
¼ gal. reg. $2.75 för endast per gal. $2.50

VAGNSFÄRG

1 gal. reg. $4.25 (röd endast) för $3.50
1 gal. reg. $2.25 (röd och grön) för $1.90

Homestead liquid red. En high grade vädermotstående röd färg för stall och uthusbyggnader.

1 gal. cans för $2.80
5 gal. cans, för per gal. $2.50

MAIL ORDERS EXPEDIERAS SNABBT
Vi föra ett komplett lager av borstar och glas
TILLFREDSSTÄLLELSE GARANTERAS

419 Portage Avenue — R. H. Crawford PAINT & VARNISH — Winnipeg Manitoba